

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Wietrzno, 25.02. 2001 Nr 8 (264)

WIERZĘ !

W BOGA OJCA

„Tylko Bóg JEST”

W ciągu wieków wiara Izraela mogła rozwinąć i pogłębić bogactwa zawarte w objawieniu imienia Bożego. Bóg jest jedyny; poza Nim nie ma innych bogów. On przekracza świat i historię. To On uczynił niebo i ziemię: „Przemina one, Ty zaś pozostaniesz. I całe one jak szata się zestarzeją... Ty zaś jesteś zawsze ten sam i lata Twoje nie mają końca”. W Nim „nie ma przemiany ani cienia zmienności”. On jest „Tym, Który Jest”, bez początku i bez końca, i w ten sposób pozostaje zawsze wierny sobie i swoim obietnicom.

W JEZUSA CHRYSTUSA SYNA BOŻEGO JEDNORODZONEGO

II Chrystus

Konsekracja mesjańska Jezusa ukazuje Jego Boskie posłanie. „Na to zresztą wskazuje samo Jego imię, ponieważ w imieniu Chrystusa kryje się Ten, który namaścił, Ten, który został namaszczone, i samo namaszczenie, którym został namaszczone. Tym, który namaścił, jest Ojciec; Tym, który został namaszczone, jest Syn; a został namaszczone w Duchu, który jest Namaszczeniem. Wieczna konsekracja mesjańska Syna objawiła się w czasie Jego ziemskiego życia podczas chrztu udzielonego Mu przez Jana, gdy „Bóg namaścił (Go) Duchem Świętym i mocą”, „aby On się objawił Izraelowi” jako Mesjasz. Jego dzieła i Jego słowa pozwolą poznać Go jako „Świętego Bożego”.

W DUCHA ŚWIĘTEGO

Symbole Ducha Świętego

Obłok i światło. Te dwa symbole są nierozłączne w objawieniach Ducha Świętego. Począwszy od Teofanii Starego Testamentu, obłok - raz ciemny, a raz świetlisty - objawia Boga żywego i zbawiającego, osłaniając transcendencję Jego chwały. Pojawia się, gdy Mojżesz wstępuje na górę Synaj, nad Namiotem Spotkania, podczas wędrówki przez pustynię i poświęcenia Świątyni Salomona. Figury te następnie zostają wypełnione przez Chrystusa w Duchu Świętym. Duch Święty zstępuje na Maryję Dziewicę i osłania Ją „swoim cieniem”, by poczęła i urodziła Jezusa. To On zjawia się na Górze Zbawienia: „zjawił się obłok i osłonił ich” - Jezusa, Mojżesza, Eliasza, Piotra, Jakuba i Jana, „a z obłoku odezwał się głos: < To jest Syn mój, Wybrany, Jego słuchajcie! ”. W końcu ten sam „obłok zabrał” Jezusa sprzed oczu uczniów w dniu Wniebowstąpienia i objawi Syna Człowieczego w chwale w dniu Jego Przyjścia.

Zawierzmy Maryi Rozważania o Matce Boga i Matce ludzi

JEZUS WZYWA DO CZCI SVOJEJ MATKI

Znaczenie obecności Maryi w tajemnicy Chrystusa i Kościoła dostrzegli już Apostołowie. Co więcej, byli od początku świadomi, że woła ich Mistrza było, aby wspólnota uczniów oddawała cześć Jego Matce. Świadczy o tym Ewangelia Janowa ze scenami Kany i Kalwarii. Słowa Jezusa: „Oto Matka twoja” (J 19, 27), skierowane z Krzyża do Jana, stanowią wyraźne żądanie Jezusa, by umiłowany uczeń uznał odtąd Jego Matkę za swoją, aby stała wobec Niej w postawie synowskiej. Skoro zaś umiłowany uczeń reprezentuje w tym momencie tych wszystkich, za których składana jest Ofiara Krzyża, to należy przyjąć, że Jezus zaprasza wszystkich wierzących w Niego, by okazywali cześć Jego Matce. Zbawiciel zda się mówić do Jana i do każdego z nas: „miłuj moją Matkę, tak jak Ja Ją miłuję, ponieważ odtąd jest także twoją Matką”. Kult Matki Syna Boga ma zatem swoje źródło w woli samego Pana.

Na kartach Nowego Testamentu znajdziemy przykłady wypełniania tej woli Jezusa, konkretne akty czci wobec Dziewicy Maryi. Ukazuje je Ewangelia według św. Łukasza. Znamienna jest już sama scena Zwiastowania, w której anioł zwraca się do Dziewicy nazaretańskiej pozdrawiając Ją z wielkim szacunkiem. Także Elżbieta, napełniona Duchem Świętym, sławi Maryję jako błogosławioną między niewiastami i Matkę Pana, nazywając siebie niegodną Jej nawiedzenia. Podobnie anonimowa kobieta z tłumu słowami: „Błogosławione łono, które Cię nosi-ło, i piersi, które ssałeś” (Łk 11, 27), odda cześć Matce Jezusa i - jak powie Jan Paweł II - potwierdzi nieświadomie prorocze słowa Maryi: „Oto bowiem błogosławić mnie będą odtąd wszystkie pokolenia” (Łk 1, 48), zapoczątkowując *Magnificat* wieków (por. RM 20). Odpowiadając na wezwanie Jezusa, w *Magnificat* czci dla Maryi winien się włączać każdy z nas.

Dziś tj. 25.02.2001 r NIE-DZIELA 8 zw. C □ Dziś po południu o godz. 15.00 Nabożeństwo Słowa Bożego. □

Msze św. codzienne o godz. 17.00 □ W tym tygodniu (28 II) przypada Środa Popielcowa. Wraz z tym dniem rozpoczyna się 40 - dniowy okres Wielkiego Postu, w którym przez modlitwę, pokutne uczynki i czynną miłość bliźniego przygotowujemy się do Świąt Wielkanocnych. Okres Wielkiego Postu ma charakter chrzcielny i pokutny, dlatego w tym czasie modlimy się za tych, którzy przygotowują się do chrztu, sami zaś dziękujemy za otrzymaną wiarę na chrzcie świętym i prosimy Boga, by ją stosować w życiu □ W Środę Popielcową obowiązuje post ścisły, tj. ilościowy i jakościowy. Ilościowy tzn. jemy w tym dniu raz do syta i dwa razy lekki posiłek, jakościowy tzn. obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych. Wstrzymanie się od pokarmów mięsnych obowiązuje wszystkich, którzy ukończyli 14 rok życia, post natomiast ilościowy obowiązuje wiernych, którzy ukończyli 18 rok życia, a nie rozpoczęli 60 roku. Do postu bowiem ilościowego zobowiązane są osoby pełnoletnie aż do rozpoczęcia 60 roku życia. Rodzice winni zatroszczyć się, aby również ci, którzy z racji młodszego wieku nie związani są jeszcze obowiązkiem postu i wstrzemięźliwości, byli wprowadzeni w autentycznego ducha pokuty. □ Zaleca się pielęgnowanie zwyczaju zabierania dla nieobecnych poświęconego popiołu jako znak łączności z całym Kościołem rozpoczynającym okres pokuty. □ Od Środy Popielcowej do I Niedzieli Wielkiego Postu wypadają **Kwartalne Dni Modlitw o ducha pokuty**. Równocześnie rozpoczynamy Tydzień Modlitw o trzeźwość naszego narodu. □ Spotkania w tym tygodniu: we czwartek o godz. 19.00 Grupa modlitewno - biblijna w piątek młodzież - Kurs przedmałżeński o godz. 20.15 □ W piątki Wielkiego Postu Droga Krzyżowa, do odczytywania rozważań będą zapraszał Rodziny, tak w poprzednie lata. W niedzielę po sumie Gorzkie Zale. Za udział w tych nabożeństwach zyskuje się odpust pod zwykłymi warunkami. □ W

tym tygodniu wypada pierwszy czwartek, piątek i sobota miesiąca. We czwartę i piątek spowiedź od godz. 16.00, o 16.30 Droga Krzyżowa, później Msza św. Msza św. □ W sobotę Msza św. o godz. 7.30 rano □ W najbliższą niedzielę (4 III) taca na Seminarium Duchowne w Przemyślu.

Droga Krzyżowa, do rozważania poszczególnych stacji zapraszam rodziny: 1. - Jadwiga i Janusz Albrycht; 2. - Aneta i Roman Baniak; 3. - Janina i Andrzej Belk; 4. - Maria i Janusz Białogłowicz; 5. - Zofia i Michał Biały; 6. - Maria i Jacek Bieniek; 7. - Zofia i Janusz Biernat; 8. - Kazimiera i Jan Bogacz; 9. - Anna i Tadeusz Bogacz; 10. - Magdalena i Wojciech Bogacz; 11. - Maria i Józef Borek; 12. - Beata i Alain Bossekota; 13. - Renata i Waldemar Bożętka; 14. Ewa i Zdzisław Byrczek

Chrzest w Kościele - Wtajemniczenie chrześcijańskie

Tam gdzie chrzest dzieci stał się wszerokim zakresem, zwyczajną formą celebracji tego sakramentu, wszystko to stało się jednym obrzędem, który zawiera w sposób bardzo skrócony przygotowujące etapy wtajemniczenia chrześcijańskiego. Chrzest dzieci ze swej natury wymaga *katechumenatu* *pochrzcielnego*. Nie chodzi tylko o późniejsze nauczanie, lecz także o konieczny rozwój łaski chrztu w miarę dorastania osoby. Temu celowi powinien służyć *katechizm*.

W tym tygodniu za łaskę chrztu świętego dziękują: 26.02 Janina Czelnia, Danuta Czelnia, Renata Klaczak, Barbara Nawratowicz; 27.02 Tadeusz Piotrowski, Helena Sep, 28.02 Władysław Kobza, Wojciech Kolanko; 1.03 Joanna Dziadowicz, Sławomir Pietruszka; 203 Anna Jaracz, Maciej Wójtowicz; 4.03 Danuta Czaja, Jakub Janocha; 4.03 Małgorzata Malinowska.

Małżeństwo w Panu

Jednoznaczne podkreślenie nierozzerwalności więzi małżeńskiej mogło zaniepokoić i wydawać się wymaganiem nie do wykonania. Jednak Jezus nie obarczał małżonków ciężarem niemożliwym do udźwignięcia. Przychodząc, by przywrócić pierwotny porządek stworzenia, naruszony przez grzech, Jezus daje siłę i łaskę do przeżywania małżeństwa w nowych wymiarach Królestwa Bożego. **Za łaskę sakramentu małżeństwa dziękują w rocznicę jego ślubu:** 28.02 Zofia i Zbigniew Mikosz; 29.02 Ewa i Jacek Piotrowski; 4.03 Beata i Marcin Parylak

Wierzę w życie wieczne.

Bóg stopniowo objawiał swojemu ludowi prawdę o zmartwychwstaniu umarłych. Nadzieja na cielesne zmartwychwstanie zmarłych pojawia się jako wewnętrzna konsekwencja wiary w Boga, Stwórcę całego człowieka, z duszą i ciałem.

W rocznicę śmierci polecamy Miłosierdziu Bożemu dusze wiernych zmarłych: 26.02 + Andrzej Kozubal; 28.02 + Bronisława Guzik; + Emilia Helnarska; + Wawrzyniec Świstak; 3.03 + Julia Czelnia. *Wieczne odpoczywanie racz im dać Panie!*

Msze św. 1. pon. 26.02 O zdrowie, błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej. dla Zofii Guzik **2. wt. 27.02.** + Zofia Szydło; **3. śr 28.02** + Wawrzyniec Świstak; **4. czw. 1.03.....5. piąt. 2.03** + Edward Wójtowicz **6. sob. 3.03** + Julia i Jakub Czelnia i z r. Czelnia i Kozubali; **7. n. 4.03** + Kazimiera Pietruszka

W kościele sprzątały: Irena Frankiewicz, Wioletta Mazur, Katarzyna Cichoń i Joanna Dziadowicz. *Bóg zapłać!*

28 lutego 2001
Środa Popielcowa
Posypmy głowy popiołem

Znamię wiary

Krzyż z popiołu — znamię wiary. Nakreślony na czoło na znak naszej wiary.

List apostołski
Novo Millennio Ineunte
Ojca Świętego Jana Pawła II

do biskupów, duchowieństwa i wiernych na zakończenie Wielkiego Jubileuszu Roku 2000

Do Biskupów, do Kapłanów i Diakonów, do Zakonników i Zakonnice oraz wszystkich Wiernych

Młodzież

Istnieje pewna tendencja do pesymistycznego patrzenia na młodych ze względu na wszystkie ich problemy i słabości, z jakimi zmagają się we współczesnym społeczeństwie. Jubileusz Młodych był dla nas niejako „zaskoczeniem”, bo pokazał nam obraz młodzieży, która wyraża głęboką tęsknotę za autentycznymi - mimo możliwych dwuznaczności - wartościami, mającymi swą pełnię w Chrystusie. Czyż to nie w Chrystusie kryje się sekret prawdziwej wolności i głębokiej radości serca? Czyż to nie Chrystus jest najlepszym przyjacielem i zarazem wychowawcą każdej prawdziwej przyjaźni? Jeżeli ukazuje się młodym prawdziwe oblicze Chrystusa, oni dostrzegają w Nim przekonującą odpowiedź na swoje pytania i potrafią przyjąć Jego orędzie, choć jest trudne i naznaczone przez krzyż. Dlatego odpowiadając na ich entuzjazm, nie wahałem się zażądać od nich, aby dokonali radykalnego wyboru wiary i żyła, i wskazałem im porywające zadanie: mają się stawać „stróżami poranka” (por. Łz 21, 11-12), zwiastującymi brzask nowego tysiąclecia.

Pielgrzymi różnych kategorii

12. Nie mam oczywiście możliwości, aby wspominać tu szczegółowo kolejne wydarzenia jubileuszowe. Każde z nich miało swoisty charakter i pozostawiło określone przesłanie nie tylko tym, którzy bezpośrednio w nim uczestniczyli, ale także tym, którzy o nim słyszeli lub brali w nim udział z oddali; za pośrednictwem środków społecznego przekazu. Jakże jednak nie wspomnieć tu radosnej atmosfery *pierwszego wielkiego spotkania, poświęconego dzieciom*! Rozpocząć Jubileusz z nimi zaczęło w pewnym sensie dać posłuch napomnieniu Jezusa: «Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie» (Mk 10,14). Być może w jeszcze większym stopniu było to naśladowaniem gestu, którego dokonał On sam, gdy «postawił pośrodku» dziecko, czyniąc z niego symbol postawy, jaką należy przyjąć, jeśli chce się wejść do Królestwa Bożego (por. Mt 18,2-4).

W pewnym sensie zatem szły śladami dzieci różne grupy dorosłych, którzy przybywali, aby prosić o jubileuszowy dar miłosierdzia: ludzie starsi, chorzy i niepełnosprawni, pracownicy przemysłu i rolnictwa oraz sportowcy, artyści i nauczyciele akademicy, biskupi i kapłani oraz osoby konsekrowane, politycy, dziennikarze, a wreszcie żołnierze, którzy pragnęli potwierdzić sens swojej służby jako służby pokojowi.

Z wielkim rozmachem zorganizowano *spotkanie ludzi pracy*, które odbyło się 1 maja, kiedy to przypada tradycyjnie święto pracy. Wezwałem ich, aby przeżywali duchowość pracy na wzór św. Józefa i samego Jezusa. Ich jubileusz był też dla mnie sposobnością, aby zaapelować stanowczo o usunięcie dysproporcji ekonomicznych i społecznych istniejących w świecie pracy oraz o konsekwentne kierowanie procesami globalizacji ekonomicznej w sposób zgodny z zasadami solidarności i z szacunkiem należnym każdej osobie ludzkiej.

Dzieci, jak zawsze tryskające radością, powróciły z okazji *Jubileuszu Rodzin*, podczas którego zostały ukazane światu jako «wiosna rodziny i społeczeństwa»). Naprawdę wymowne było to jubileuszowe spotkanie, na które przybyło z różnych regionów świata wiele rodzin, aby z nowym zapałem przyjąć naukę Chrystusa o dotyczącym ich pierwotnym zamiśle Bożym (por. Mk 10,6-8; Mt 19,4-6). Z zapałem postanawiały, że będą promieniować jej światłem na kulturę, która w sposób coraz bardziej niepokojący zdaje się zatracać świadomość wartości małżeństwa i rodziny.